1969

Bucsu Alvin M. Bentleytől

A feleségem hozta meg a hirt . . .
aztán mindketten egy pontra meredtünk,
mert ott voltál az emlékünkben akkor.
Ilyenkor nem jó szólni — csak zavar.
Most, hogy irok; künn egy kutya ugat,
rigó tavaszi áriát rikoltoz,
már bucsuzom Tetőled.

Szeretted népem becsületesét,
a mindég vesztest, ahogy megismerted,
mikor még Pesten jártál, negyvenhatban
a Missióval.

Miért, hogy a jónak korai halál
szokott részül kijárni?
Ötven év — épp' hogy zenit.
Jó lett volna jövőre ujra látni,
egy márciust közösen ünnepelve,
vagy tán — ki tudja, — öt, tiz év után
találkozni Budán a Koronázó
Mátyás-templomnál, mint pesti követtel.
Milyen mesébe illő, s nem lehet,
mert a halál pontot tett mindörökre.

Rigó fütyül, esteledik.
Jóéjszakát, békét adjon az ég.
Álmodni hagyja egy rab nép jövőjét,
kinek barátja voltál és maradsz.

Két éve még, betegen is, de szóltál
az emlékünnepünkön, bár neved
a Meghivóról akkor lemaradt.
Most, kissé késve, köszönöm Neked,
s népem szivébe irom fel arannyal:
Alvin M. Bentley.

1969. Detroit

S. Koósa Antal

elkonyvtalan.szeged.hu